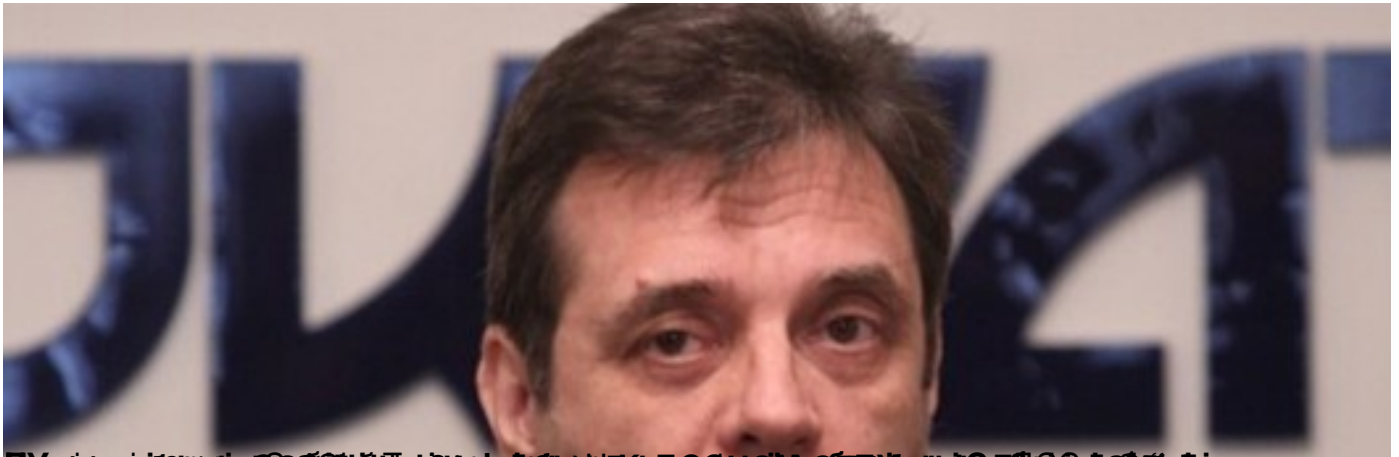

Има их који сматрају да је досетка којом је Винстон Черчил једном описао свој доживљај Русије примењив и на Демократску странку Србије, неиспуњену наду опозиционе, национално оријентисане Србије, или бар једног њеног битног дела. Други, пак, сматрају да је одавно „све јасно“. Притом, међу овим другим постоје две поткатегије размишљања. Прва струја сматра да је ДСС једноставно објективно неспособан или природно превише инертан по својој структури да би икада могао да поново освоји власт – а и чак када би му то којим чудом пошло за руком, не би успео да исту чврсто држи у својим рукама. Друга је мишљења да је и сам ДСС „део игре“, тј. интегрални део постпетооктобарског естаблишмента, са унапред додељеном или инерцијом прихваћеном улогом принципијелне али неделотворне опозиције, која никада неће угрозити саме темеље (бес)поретка који је тада успостављен. Могло би се рећи да су и једни и други добили материјал за додатно учвршћивање свог става после најновије скупштине странке, одржане на Богојављење, 19. јануара 2014. у Београду.

Наравно, има и трећих који о ДСС-у, као ни о власти или опозицији уопште, нимало не размишљају. То је растућа армија која се не може игнорисати, не само због бројности, већ и зато што и њено постојање представља својеврсно мишљење, не само о ДСС-у, већ и о политичкој сцени Србије уопште. Стога, објективно, хтели то они или не, поменута богојављенска скупштина се тиче и ове треће скупине.

Богојављенски ДСС или "загонетка умотана у мистерију унутар енигме"

Пише: Александар Павић
четвртак, 23 јануар 2014 23:59

Богојављенски ДСС или "загонетка умотана у мистерију унутар енигме"

Пише: Александар Павић
четвртак, 23 јануар 2014 23:59

